

Sygn. akt: I C 129/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dorota Cichorz-Dąbrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lipca 2017 r. w S.

sprawy z powództwa (...) S.A. w B.

przeciwko D. N., A. N.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 129/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w B. w pozwie, który wpłynął do tut. Sądu w dniu 31 stycznia 2017 roku domagał się zasądzenia solidarnie od D. N. i A. N. kwoty 3.788,12 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 stycznia 2014 roku oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwani zobowiązali się poprzez podpisanie weksla dnia 05 października 2011 roku do zapłaty w dniu 17 stycznia 2014 roku kwoty wskazanej w wekslu w wysokości 8.678,12 złotych. Poprzednik prawny powoda wezwał w dniu 7 stycznia 2014 roku pozwanych do wykupu weksla. Pozwani wpłacili na konto powoda kwotę 4.890 złotych, jednakże po tym zaprzestali spłacania reszty zobowiązania. W dalszej kolejności powód wskazał, że (...) Sp. z o.o., widniejąca jako remitent na wekslu, w okresie od września 2014 roku do marca 2015 roku przeszła restrukturyzację polegającą na podziale przez wydzielenie do (...) Sp. z o.o., a następnie połączeniu (...) Sp. z o.o. z (...) S.A. Tym samym powód jest spółką na którą przeszła m.in. dochodzona pozwem należność wekslowa.

Na rozprawie w dniu 23 maja 2017 roku pozwani D. N. i A. N. wnieśli o oddalenie powództwa. Wskazali, iż spłacali zadłużenie względem wierzyciela, chociaż czasami płacili po terminie. Na rozprawie w dniu 25 lipca 2017 roku pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczeń powoda.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 5 października 2011 roku D. N. i A. N. zawarli z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. umowę pożyczki odnawialnej nr (...) - (...). Pożyczkobiorcy uzyskali pożyczkę w kwocie 4.758 złotych, którą zobowiązali się spłacić w 48 miesięcznych ratach. Zgodnie z ust. 6.1. zawartej umowy, zabezpieczenie spłaty zaciągniętego zobowiązania stanowił weksel in blanco „bez protestu” „nie na zlecenie” wystawiony przez pożyczkobiorców w dniu zawarcia umowy. (...) Sp. z o.o.

w B. był w posiadaniu weksla in blanco podpisanego przez D. N. i A. N. w dniu 5 października 2011 roku. Weksel wypełniono na kwotę 8.678,12 złotych, płatną dnia 17 stycznia 2014 roku.

(dowód: weksel k. 28, umowa pożyczki z dn. 05.10.2011r. k. 37)

W dniu 7 stycznia 2014 roku (...) Sp. z o.o. sporządziła zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy (...) z dnia 5 października 2011 roku z powodu naruszeń przez pozwanych D. i A. N. postanowień w/w umowy.

(dowód: zawiadomienie z dn. 07.01.2014r. k. 7-8)

(...) Sp. z o.o. w okresie od września 2014 roku do marca 2015 roku przeszła restrukturyzację, polegającą na podziale przez wydzielenie do (...) Sp. z o.o., a następnie połączeniu (...) Sp. z o.o. z (...) S.A. Tym samym (...) Sp. z o.o. wstąpiła w prawa (...) Sp. z o.o. Następnie doszło do połączenia (...) Sp. z o.o. z (...) S.A. na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. Powód wstąpił we wszystkie prawa przysługujące (...) Sp. z o.o.

Na podstawie umowy cesji wierzytelności wekslowej z dnia 18 grudnia 2014 roku wierzytelność przysługująca (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. względem D. N. i A. N. przeniesiona została na (...) Sp. z o.o. Wierzytelność zabezpieczona została wekslem własnym in blanco wystawionym nie na zlecenie przez dłużnika, podpisanym w dniu 5 października 2011 roku i avalowanym przez poręczyciela wraz z deklaracją wekslową wystawioną przez dłużnika i poręczyciela w dniu 5 października 2011 roku.

(dowód: umowa cesji wierzytelności wekslowej k. 9-10, odpis KRS: (...) k. 13-14, odpis KRS: (...) k.15-17, odpis KRS (...) k. 18-19)

W okresie od 1 kwietnia 2013 roku do 30 listopada 2016 roku pozwani na poczet należności z umowy pożyczki o nr (...) dokonali wpłat w łącznej wysokości 4.900 złotych.

(dowód: wyciąg z rachunku bankowego pozwanego k. 39-42)

Sąd zważył:

Niniejsze powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia.

Podstawą roszczenia powoda jest zobowiązanie wekslowe wynikające z weksla własnego in blanco.

Weksel in blanco jest wekslem gwarancyjnym składanym na zabezpieczenie stosunku umownego zachodzącego pomiędzy wystawcą weksla, a osobą której weksel jest wręczany np. udzielonego kredytu. W chwili jego wystawienia nie jest jeszcze wekslem dlatego, że nie zawiera wszystkich potrzebnych dla ważności weksla elementów. Zawiera on już jednak zobowiązanie wekslowe. Z chwilą prawidłowego uzupełnienia takiego weksla in blanco zgodnie z wolą wystawcy lub akceptanta staje się on wekslem. Uzupełnienie weksla winno odbyć się z zachowaniem reguł wynikających z prawa wekslowego – art.1,2,101,102.

Roszczenie wekslowe nie może istnieć w nieskończoność i to bez względu na rodzaj weksla. W przypadku weksla in blanco dochodzenie roszczenia jest możliwe w terminie trzyletnim od daty płatności wpisanej na wekslu – pod warunkiem wszakże, że przed tą datą płatności wynikającą z weksla roszczenie nie ulegnie przedawnieniu. Przy ustalaniu terminów przedawnienia bierzemy pod uwagę wyłącznie treść weksla. Bez znaczenia pozostają tu umowy prolongacyjne zawierane między poszczególnymi stronami stosunków wekslowych (wyrok SN z 8 czerwca 1934 r., C. II 552/34).

Przedawnienie w prawie wekslowym określa przepis art. 70 i 71. Z art. 70 pr. wekslowego wynika, że roszczenia wekslowe przeciw akceptantowi ulegają przedawnieniu z upływem trzech lat licząc od dnia płatności weksla. Płatność zaś może być w myśl art. 33 prawa wekslowego określona między innymi „w oznaczonym dniu” – tak jak się stało w przypadku przedmiotowego weksla, w którym określono datę płatności weksla na dzień 17 stycznia 2014 roku. Od tej

daty biegnie więc termin przedawnienia. W omawianym przypadku powód wytoczył powództwo w dniu 20 stycznia 2017 roku (data stempla pocztowego), a zatem już po upływie 3-letniego okresu przedawnienia.

W związku z powyższym Sąd na podstawie cytowanych przepisów orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., (...)